

Værnehjemmet „Bethania“.

I Anledning af min Oversættelse af Fru Fischer-Lettes Artikel om unge Pigers Udvandring og den deri omtalte „union des amies de la jeune fille“, har man gjort mig opmærksom paa, at vi her hjemme i Værnehjemmet „Bethania“ ejer en lignende Institution, der ved Opdragelse paa alle Jernbanestationer trindt om i Landet henleder rejssende Kvinders Opmærksomhed paa sig. Dens Formaal er ligesom dens Kollega, at tilbyde Enligtstillede midlertidigt Ophold og Vejledning; kun er vor danske væsentlig national, den i Udlandet international. Jeg aflagde et Besøg derude; maaské kan det interessere Bladets Læsere at høre lidt derom.

„Værnehjemmet Bethania“ læser man over Porten til et stort, net, af røde Mursten opført Hus i Helgolandsgade Nr. 8. Forstanderinden, Stiftsdame Frk. Regitze Barner, tager imod i sin hyggelige, smagfuldt møblerede Lejlighed paa første Sal. Med udsøgt Elskværdighed fortæller hun lidt om Anstaltens Historie, hvorledes hun sammen med et Par andre Damer fattede den Idé at tage sig af de mange stakkels tilrejsende unge Piger, der, ukendte med en Hovedstads Snarer og Fristelser, en skøn Dag stod midt i dem, uden Venner eller Slægt, der kunde bistaa dem med Raad og Daad.

Ude i Fredericiagade lejede Frk. Barner et Par Værelser, og her begyndte hun den Gerning, der, støttet af en Mængde Mennesker, med Kronprinsessen til Protektrice, har evnet at rejse et eget Hjem her, indrettet efter alle Nutidens Fordringer.

Hun tilbyder mig at bese Huset, og medgiver mig en Dame, der forekommende viser mig om fra Kælder til Kvist.

Bethania har to Afdelinger. Første Afdeling — hvis Bestyrerinde, Frk. A. Rosenørn, der har Bolig og Kontor i Stuen, intet Vederlag modtager for sit opofrende Arbejde — er bleven anbragt paa anden Sal. Visitkort paa Dørene i en lang Korridor angiver Beboerindernes Navn. Dyb Stilhed hersker overalt. Kigger man ind i de smaa Værelser, hvoraf nogle deles af to, finder man de unge Piger flittigt optagne af Læsning, Skrivning, Malen o. s. v. Møblementet bestaar af Seng, Stole, Bord og Kommode; trods Tarveligheden fornægter den kvindelige Sans for Hygge sig paa ingen Maade: et lille Fløjsbord, et Par Lænestole eller blot lidt Portrætter eller Snurrepiberier efter Ejerindens særegne Smag, giver hver Stue sit Præg. Besøg kan hun modtage af hvem hun lyster, kun Mandkøn er strængt forvist. Dem maa hun nøjes med at tale med i et med Sofa og Bord udstyret Appartement for Enden af Gangen, et Appartement, der kun har tre Vægge, den fjerde erstattes af et Forhæng.

Medlemmerne i denne Afdeling betaler fra 30 til 38 Kr. pr. Maaned. Opholdet kan udsække sig over flere Aar, eftersom en Uddannelse f. Eks. til Lærerinde, Kunstnerinde, Handel etc. tager Tid; som Regel flytter man, naar tilstrækkeligt Selverhverv opnaas, og andre rykker ind. — Maaltiderne indtages i Fællesskab i en stor Spisestue, ved Siden af denne ligger Dagligstuen. Her findes Klavér, Bøger og Blade; røde polstrede Møbler udgør Bohavet: en hjemlig,

hyggelig Stue, hvor de unge Piger synes at befinde sig vel. Her holdes om Morgen, inden hver gaar til sit, en kort Bøn.

En bred Korridor fører til anden Afdeling. Som Mødsætning til første er her tomt for menneskelige Væsen. I Følge Reglementet tør ingen om Dagen opholde sig paa Sovesalene, der rummer fra fire til tolv—seksten Senge. Der er en evindelig Skiften her; mange kommer kun for en Nat, andre bliver længere. De fleste er Plads-søgende, enkelte skal til Læge, nogle lærer en Profession o. s. v. En var Snedkerlærling; hun arbejdede hele Dagen paa Værkstedet blandt Mandfolk; for hende turde vel dette Hjem være et særligt Værn. Der betales 50 Øre om Døgnet for alt; vil man, kan man ved Arbejde skaffe sig Nedsættelse i Afgiften. Udstyret her er meget tarveligt, men propert; Seng, Stol og en Skuffe til Tøj, det er alt; for de Rejsendes Skabe, Kister og Kuffter skaffer Portneren Rum i Kælderen. — Første Afdeling har kun Plads for 35, i anden modtages næsten tre Gange saa mange.

Her findes ogsaa en meget stor Spisestue og en omtrent lige saa stor Dagligstue, der benyttes af Gæsterne om Dagen; om Sommeren er en tilstødende Have til megen Fornøjelse.

Den øverste Etage optages af en rummelig, lys Sal med en Talerstol i den ene Ende, over hvilken hænger et bibelsk Maleri. Den bruges til Foredrag, Møder og Bibel-læsning. Hver Jul rejses her et stort Juletræ, hvortil Forstanderinden indbyder saadanne enligt stillede Kvinder, der ellers vilde tilbringe denne hellige Aften ensomme og forladt.

Saa har vi kun Kælderen tilbage. Ned i det store Køkken maa vi, hvor Maden laves, lidt forskellig til hver Afdeling. Hejseapparater bringer den op. Ved Siden af ligger Forraadskamre, Vaske- og Rullekælder og Rum til Brændsel, ogsaa Varmeapparaterne er anbragt her nede; at de gør fortrinlig Nytte, kan man mærke overalt. Endelig har Bygningen Plads til et Badekammer.

Alt bærer Vidne om den Omhu og Ihærdighed, hvormed denne Institution er bleven til, den, hvis fornemste Maal er at værne de unge, at skærme dem for Fald. At den kan byde dem saa rigelig Erstatning for et virkeligt Hjem, som dette er, skyldes for en stor Del Frk. Barners opofrende Virksomhed. — Foreningen har desuden Filialer rundt omkring i Provinserne, og ved sine talrige Bekendtskaber lykkes det den undertiden at skaffe en Del af sine Klienter Arbejde. Ogsaa Rekonvalescenter kan den anvise Landophold. Trangen til en saadan Anstalt har sikkert været stor, det ses bedst af, at her altid er fuldt Hus, ved November og Maj endogsaa overfyldt.

Værnehjemmet Bethania aabner gæstfrit sine Porte for enhver, der banker paa; alle hæderlige Kvinder, der venne- og frændeløse kommer til København, vil her kunne finde Tag over Hovedet, Beskyttelse og Bistand i de Storme, som Livet i en stor fremmed By uundgaeligt fører med sig.

Fru Rosalie.

Fredssagen.

Baronesse Bertha von Suttner, Forfatterinden til den snart verdensberømte

Roman „Ned med Vaabnene“, har i den sidste Tid vakt en lige saa stor som fortjent Opsigt i hele Evropa, men da navnlig i Tyskland og i hendes Fødeland, Østrig, hvor hun i forbavsende kort Tid har dannet en stor og indflydelsesrig Fredsforening, der blandt sine Medlemmer tæller ansete Navne.

Den franske Fredsforenings Præsident, Mr. Fr. Passy, har i et aabent Brev ydet hende den varmeste Anerkendelse som en af Fredssagens betydeligste Banebrydere. Han betoner heri hvilket Opsving Fredssagen i de sidste Aar har faaet i Tyskland, særlig med Henblik paa den tyske parlamentariske Rigsdagskomité, der allerede tæl er 36 Medlemmer, og hvis Formand, Dr. Barth, har indbragt et Forslag i Rigsdagen om at henvise alle fremtidige, Handelstraktaterne vedrørende, Tvistemaal til en Voldgiftsdomstol. Han betegner endvidere hendes Bog som et epokegørende Værk i Fredssagens Tjeneste, og profeterer, at dens Titel vil blive et Feltraab, der om føje Tid vil lyde fra Høj og Lav, fra Borg og Hytte, ja fra selve Militarismens Udklækningssteder, Kasernerne; at det vil samle sig til et stort Skrig fra det Evropa, der er nær ved at segne under sin egen Rustning: „Ned med Vaabnene!“

„Berliner Tageblatt“ knytter hertil den Bemærkning, at hvis der fra den anden Side af Vogeserne lød mange fredsvenlige Stemmer, hvis Klang havde en saadan Vægt som M. Passy's, vilde Fredssagen snart være paa den lige Vej til Sejr. I sin Kunstanmeldelse omtaler Bladet endvidere Baronesse von Suttners Ophold i Berlin i disse Dage som en opsigtsvækkende Begivenhed: „Alles Øjne er rettede paa hende“. Og den omtaler som et glædeligt Tegn, at Kvinderne ved et Møde i Berlins Journalistforening den 17de Marts, hvor Baronesse von Suttner oplæste Stykker af sin Roman, var talrigst repræsenterede. „Det er dog,“ siger Bladet, „dem, der lider mest under Krigen; og de Ord, hun har slynget ud i Verden, har i mange Aar hjælpeløse svævet paa Kvindernes Læber og slumret i deres Hjerter.“

Ogsaa her hjemme vinder Fredssagen mere og mere Forstaaelse blandt Kvinderne, skønt vi ingen Bertha von Suttner har til at gaa i Spidsen.

Et godt Stød frem for denne Sag er, at det danske Folketing i denne Samling har forsøgt at drage Fredssagen ind som Statssag, idet man i forrige Uge stillede det Forslag, at yde et Statstilskud til Repræsentanter, der skulde deltage i den interparlamentariske Conference i Bern til Sommer. Forslaget lød paa 3000 Kr. til 2—3 Rigsdagsmænds Rejse. Flere talte varmt

Denne Bestillingsseddel udklippes, paa-
tegnes og tilstilles det nærmeste Poststed.

Se næste Side.